

нерцитѣ, видимитѣ наши врагове! Бранихте са и бранихте ни, бранете ни и сега и ще ни браните и за напредъ пакъ, съ щита на вѣрата, съ непоколебимага надѣжда, и съ милостѣта Султанова, отъ вражескитѣ стрели фенерски, които като градъ летѣха върху Ви, даже и изгнанія видѣхте 3 пкти. Но Вие съ ножа на Божіитѣ думи нанесохте силенъ ударъ на фенерцитѣ, и посѣкохте Фенеръ, който предъ Ваше В. Преосвѣщенство потренера и падна. Вамъ пр., думамъ: Вие избавихте Българскія ни милъ народъ отъ фенерскитѣ рѣцѣ и ни снабдихте съ самостоятелна Българ. Черкова, за което Ви благодаримъ сичкія ни народъ отъ сърдце и душа.

Ние като са радвами на идването Ви, въ отечеството си Елена, туй немойми Ви го изрече; споредъ както дума Ап. Павелъ, ако да имаме 10 уста и 10 язици, и затуй крайно Ви благодаримъ.

Вирочемъ И. Христосъ, като победи вече враговетѣ си, наслаждава са съ плодетѣ на победитѣ си въ